

ΔΙΑΛΟΓΟΣ: ΤΟ ΕΘΝΟΣ, Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΚΑΙ Η ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Το αφιέρωμα του [προηγούμενου τεύχους](#) του Τραίνου “**Η άλλη Κύπρος**” αποτελεί μια σημαντική συνεισφορά στην κατανόηση της Κυπριακής Ιστορίας της Μοντέρνας - καπιταλιστικής Εποχής. Η κριτική του Ελληνικού (και του Τούρκικου) εθνικισμού σαν αποικιακών ιδεολογιών είναι σημαντική. Νομίζω όμως ότι το πλαίσιο ανάλυσης υπερτονίζει την **πολιτική - πολιτιστική** διάσταση του έθνους και της εθνικής ιδεολογίας, αγνοώντας ή υποτιμώντας την **υλιστική - οικονομική** βάση για την ανάπτυξη των πιο πάνω φαινομένων. Το πιο κάτω άρθρο, μια μορφή του οποίου δημοσιεύτηκε πιο παλιά στην εφημερίδα “**ΝΕΟΛΑΙΑ**” θέτει νομίζω αρκετά καλά αυτή τη διάσταση - και τονίζει ταυτόχρονα την πολιτιστική - πολιτική διάσταση της προηγούμενης ανάλυσης στο [TPAINO](#). Η **ιστορική εμπειρία** της Κύπρου όπως και η **οικονομική, κοινωνική της εξέλιξη** τόσο στο Μεσαίωνα όσο και στην σύγχρονη εποχή ήταν σαφώς διαφορετική από την Ιστορική - οικονομική εμπειρία των λαών και των κοινοτήτων που εντάχθηκαν ή προσαρτήθηκαν στο Ελληνικό και το Τούρκικο Έθνος. Αλλά και από άποψη **κουλτούρας** ο κυπριακός λαός σαν σύνολο έχει μια κοινή παράδοση με επιδράσεις μεν από τη γενικότερη περιοχή αλλά με σαφή κυπριακά “**συνθετικά**” (όπως τα αποκαλείτε στο προηγούμενο τεύχος), στοιχεία - στη μουσική, στη συμπεριφορά, στην αρχιτεκτονική, στην κουζίνα, στα ήθη και έθιμα. Ας θυμηθούμε τα κοινά προσκυνήματα, την κοινή συμμετοχή σε γάμους και άλλες τελετουργίες.

Ακόμα και στη **γλώσσα**, η Κυπριακή κοινή, θα μπορούσε να θεωρηθεί και να αναπτυχθεί σαν κοινή γλώσσα των υποτιθέμενων σήμερα εθνικών εχθρών πριν την κάθοδο του εθνικισμού. **Στην Κύπρο είχαμε, με την Μαρξιστική ανάλυση, τα συστατικά στοιχεία για τη δημιουργία κυπριακού έθνους**. Αντί για αυτό οι εξωτερικές επεμβάσεις (του Βρετανικού, Ελληνικού και Τούρκικου κράτους) χώρισαν τον πληθυσμό σε Έλληνες και Τούρκους για να ελέγχουν την Κύπρο. Σημαντικό ρόλο έπαιξαν βέβαια και τα οικονομικά συμφέροντα της Κυπριακής Εκκλησίας η οποία νοιώθοντας να απειλείται ο ηγετικός της ρόλος μέσα από την ανάπτυξη ενός μοντέρνου Κυπριακού κράτους όπου Ε/Κ και Τ/Κ θα ζούσαν και θα συνεργάζονταν αρμονικά, τάχθηκε με τον Ελληνικό εθνικισμό συνεισφέροντας και αυτή σημαντικά στο σημερινό μας χάλι.

Έτσι καταλήξαμε σε μια αντίφαση στο ίδιο το κυπριακό οικονομικό - κοινωνικό - πολιτιστικό σύστημα. Τα συστατικά στοιχεία του οικονομικού συστήματος οδηγούσαν αναπόσπαστα στην Ανεξαρτησία ενώ τα συστατικά της “**πνευματικής ζωής**” (κουλτούρας, πολιτισμού κ.λ.π.) του επικοδομήματος αποικιοκρατήθηκαν από τους εθνικισμούς της Ελλάδας και της Τουρκίας. Εδώ πιστεύω ότι βρίσκεται η ουσιαστική αντίφαση της Κυπριακής κοινωνίας. Μια επίσημη εισαγόμενη ιδεολογία (Ελληνικός - Τουρκικός εθνικισμός) που καταπιέζει και έρχεται συνεχώς σε σύγκρουση με την κοινωνική - οικονομική πραγματικότητα και την ίδια τη δυναμική της Κυπριακής Ιστορίας. Και δεν είναι τυχαία η ανεξαρτησιακή τάση της κυπριακής εργατικής τάξης, σ’ αυτά τα πλαίσια.

Νομίζω ότι το θεωρητικό άρθρο που ακολουθεί θέτει τις βάσεις για μια ευρύτερη συζήτηση τόσο για τη συγκρότηση των εθνών όσο και τη λειτουργία της εθνικιστικής ιδεολογίας στην Κύπρο.

1 Το έθνος σαν θεωρητική κατηγορία σκέψης

Το έθνος είναι η δομή, μορφή ανάπτυξης της ανθρώπινης κοινωνίας, που δημιουργήθηκε νομοτελειακά σαν το αποτέλεσμα της καπιταλιστικής οικονομικής ανάπτυξης. Σαν κοινωνικό ιστορικό φαινόμενο το έθνος είναι ένα σημαντικό στοιχείο στη δομή της προ καπιταλιστικής

κοινωνίας και συγχρόνως σπουδαία ιστορική δύναμη η οποία επιτάχυνε και επιταχύνει την κοινωνική πρόοδο. Λόγω του ότι το έθνος ταυτίζεται και μια μορφή ανάπτυξης της κοινωνίας το περιεχόμενο του καθορίζεται κύρια από τα οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά και ιδεολογικά προτσές κάθε κοινωνίας, αλλά επίσης και από τα ενδιαφέροντα της άρχουσας τάξης. Το έθνος παρουσιάζεται σαν σύνολο μεγάλων ανθρώπινων ομάδων, δηλ. σαν σύνολο τάξεων που αναπτύσσουν μεταξύ τους εθνικές σχέσεις. Αυτές είναι κοινωνικές σχέσεις δηλ. οικονομικές, κοινωνικοπολιτικές, ιδεολογικές οι οποίες σφραγίζονται από μια "εθνική" προϋπόθεση δηλ. να αναπτύσσονται σε ένα συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο, να βασίζονται σε μια γλώσσα, μια κουλτούρα που όλα αυτά μαζί επενεργούν και οδηγούν στην συγχώνευση των ανθρώπων σε μια εθνική κοινότητα. **Πρέπει να λεχθεί ότι οι οικονομικές σχέσεις παίζουν τον πιο καθοριστικό ρόλο.** Έτσι οι παράγοντες στο προτσές ανάπτυξης του έθνους ευρίσκονται **στη βάση των παραγωγικών δυνάμεων** που δημιουργούνται στην κοινή οικονομική ζωή, σ' ένα συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο τόπο διαμονής, στην ίδια ή συγγενική γλώσσα, στην ίδια κουλτούρα, στα ίδια ήθη και έθιμα. Σίγουρα όλοι αυτοί οι παράγοντες τότε μόνο μπόρεσαν να αποκτήσουν την ομαδική, δημιουργική τους δύναμη όταν αναπτύχθηκε ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής και με την ταξική πάλη μεταξύ αστικής και εργατικής τάξης. Επίσης το κράτος με τις κεντρικές διοικητικές και πολιτικές του δραστηριότητες αποτέλεσε και αποτελεί ένα βασικό παράγοντα δημιουργίας του έθνους.

Το έθνος σαν μια νομοτελειακή δομή και μορφή ανάπτυξης της κοινωνίας καθορίζεται γενικά από τα πιο κάτω χαρακτηριστικά:

1. Από τον ιστορικό χαρακτήρα της δημιουργίας και ανάπτυξης του.
1. Από την οικονομική βάση του η οποία καθορίζει και την ουσία του έθνους.
1. Από το συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο στον οποίο επιτυγχάνεται η ενοποίηση και δημιουργία του εθνικού κράτους.
1. Από τη γλώσσα σαν σημαντικό μέσο επικοινωνίας.

Η επιστημονική αυτή θεώρηση (αντίληψη) του έθνους είναι ένα αδιαίρετο μέρος της υλιστικής θεωρίας και στέκει σε πλήρη αντίθεση με διάφορες απόψεις αστών ιδεολόγων.

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_11:dialogos3&rev=1598781397

Last update: 2025/04/20 19:47

